

Vær ved godt Mod. Ap. Bj. 27, 28.

Denne Ord af Paulus er et passende Ord til os alle. Den kristne skalde altid være et Jesu Kristi Bilde. Den kristne er opfyldt af Kristi Kjærlighed. Den elsker ham. Han er i Troen ved godt Mod.

Paulus var paa Veien til Rom, som Røge for Jesu Navns Skuld. Hans Vejene var hændt. Han var i det udsættede ikke fri. Men hans Sand var fri. Han var en af dem, som Jesus siger, dersom Sønnen først frigør Edet, da er I virkelig fri. Milt i sin Træthed var han fri. Da Skibet, som førte ham til Rom var i Storm, var Jøkket om bord ikke løst i 14 Dage, da var det Janglen. Paulus, som var frimodig og kunde lufte de øvrige Mod. "Vær ved godt Mod."

Corinthia til Paulus denne Kræmter? "Du til den fra Gud. Du troede Modt Ord i Et og Alt. Du derfor om Ratten en Engel fra Gud stod for ham og talte til ham og bragte ham Gud fra Gud, troede han dette. "Hvortil, Paulus?" "Jaude han. Det var dig at tilles for Kristene; og se, Gud har skænket dig alle dem, som leve med dig." Dette Ord troede han. Gud, som lovede ham Frelse, vilde holde til Resten. Det var denne Blighed, som gjorde ham frimodig, som han siger: "Derfor, I Mand, vær ved godt Mod! Thi jeg tror Gud, at det skal ske saaledes, som det er sagt mig."

276 Slæde blev paa den Maade frelst. Paulus, som rimeligvis var den eneste kristne ombord, blev Redd i Guds Haand til at redde dem. Det var i Sandhed et godt Budskab, som bragte Jøkket, som var i Red.

Følger Skibet skal være et saadant Redskab i Guds Haand til at bringe sand Glæde og Velse til sine Medmennesker. Sælg et den, som bringer godt Budskab.

I det Kor, som nu er begyndt, lad os alle gøre det til vort Slæde: "Vær ved godt Mod!" Lad os gøre det til vor Opvare at opmuntre vore Medmennesker.

Det er saa let at blive usmodig. Vi kristne har let for at lade Modet,

og endnu mere er dette Tilfælde med de Bantro. Vær Opvare er at læste og at opmuntre.

Til den store Sønderlære, som laa i Storm for Jesu Fødder, anlagte af Pariserne og efter Moselev holdig til Tiden. Iger Jesus: "Datter" var frimodig, dine Sinder ere dig forladte, laud ikke mere."

Til den lærerfulde, angrende, usmodige Peter, som sagde til Jesus: "Hva ud fra mig, thi jeg er en sundig Mand." Svarede Jesus: "Hvortil, fra nu af skal du haves Mennesker."

Ja, Jesus siger selv, at hans Embede var at kundgøre Evangeliet for de Jøttige; at behære dem, som har et sønderkult Oerte, at forkomde for de Jøttige, at de skulde løslødes, og de Blinde, at de skulde se sig Son, at sætte de Blagede i Lyhed, at forkynde Herrens behagelige Nat. Men siden dette var Jesu Oerking er det nu vor Oerking, thi vi er Sandhed i Kristi Ord. Alle kristne, over og en, skalde være saadanne Glædes Apostle, der bringer godt Budskab til alle.

Et i Sandhed Opmuntringens Ord har saa ofte frembragt et Menneskes Sjæle og Liv.

Den, som mener, at han mistet Jæret til, at han er ubetdelig, at han ikke kan gøre noget, sig til ham: "Vær ved godt Mod!"

Et du der, hvor Gud har lot dig, som var vist paa, at din Oerking har Betudning og Bærd i allefald i Guds Sine. I et stort Orkester spiller en lille lorte Violin, ander spiller anden Violin, ander slaar dert af og til paa Trommen, som en er Soloist. Men den ene som den anden er nødvendig for at kunne høre det store Orkester. I den store Verdens Orkester spiller du saakke et ubetdeligt Instrument, du er ikke den store Soloist, tro ikke derfor, at du ikke trænges, eller at du ikke har en Opvare at løse, som det er verd at hævte Tiden til med Gud. "Vær ved godt Mod!" Gør din Oerking i dit Hald og den Stand, hvor Gud har lot dig, gøre dig Jid for at være tro mod Gud og Mennesker. Vær

af den jangne Paulus, at være frimodig milt i Sorgen.

I Verdens store Drama spiller en lille den store ledende Rolle, det store Mestad spiller i Menneskenes Sine ubetdelige Dele.

Til Ets. I Eggenen spillede den engang forfulgte, forhadte Josef den store Rolle. I Babylon i Jangens Skabet er det Trængen Daniel, som gjorde ham et tro mod Gud og hans Ord, spiller hovedrollen. Dog var Daniels Rolle i sin Samtid ubetdelig.

I en velordnet Hær er der ikke alene en General over alle, som man lytter, men der er Underofficerer og den menige Soldat. Den enlige Soldat er lige saa betydningsfuld som den Først som den Overstelevende. Og naar Hær gjør til, da først har man en seierlig Hær.

En saadan Hær er vi kristne. "Vær ved godt Mod!" Kristus er vor Hær, vi hans lydige Hævere. C. J. D.

Professorens Hus.

(Udtæning fra loerlige Nr.)

Nicodemus Kapitel.

Et Par Dage efter blev Baldemar kaldet hjem til sin Bedstemand. Harald kaldte ham selv ind i sin store Værelsesstue. Hvor jeg ser det lille Blige Ansigt ladelig for mig der tittede saa fornuet frem af det mørke Hjørnekvind. Vi sadde ham alle, og fulgte hin i Prædication efter Sund, der var ham ud til Bogen. Hæveren havde Glædestarter i Sine, da han slog Teltet ned; og i det udsættede stilledes Risse med sødende Svader og lod godt for Barnet.

Møderen hørte med; han vilde ikke forlade sin lille Patient, for han saa ham velbeholden i en varm Seng. Hvor Baldemar var besværet og godt i hans stærke Ven med Svedet skiftet til hans brede Bryst.

Het Cecilie gik tog hun Professorens Haand og lerte den, for han kunde forbinde det til sine Svader.

"O, hvor De har været god imod os; jeg har ingen Ord til at takke."

Det fulgte en anderlig Tonhed paa deres Afreise, men da lille Emma først var vendt hjem og hoppede omkring i Gulvet og Haven, som alt i de gamle Følger. Professorens faldt i sin Armstol og smaastrømmede — det var næsten en Lettelse at høre det hære gamle Gammel, der vent var forstummet i Sorgens Tid — Jangens spillede og sang i Lidskædet, læste med den lille, blev for Joderen og vaskede Hænder. Der var en saadan stille Glæde i hendes Ole. Bligterne blev hærere og hærere, jo mere Tiden til Afreisen nærmede sig. Kandidaten var man ikke meget til; naar han kom fra Skolen med hans skandfemt til Maaltid, og luffede sig saa inde med den vigtige Skole. En af Dagens skulde han rejse til England, naar, det kunde han endnu ikke afgjøre.

Harald havde forbudt os at besøge Cecilie. Hun var meget angreben og maatte have Ro i den sidste Tid, sagde han. Uendelig en Solstændig i Kædet, til jeg var til at gaa derhen.

Den store Fort til Lante Berthas store Gud sank i paa sin gamle Dia. Vige Johan Krappen stod fra Hænge-mæssige herbelagte Muffeter mærkede med udsat Kraftarbejdsløve: M. B. — Magnusine Vinde.

"Hun rejste!" udbrød jeg uvillig-ganste høit.

"Hun er reist, Hæren; Tøstet skal sendes efter." Fortænkensens Svæb med den gamle Skjerm slak ud af Tøren. "Ja, hun er reist, og ingen af os her græder. Om Broderen, hun vil til, er glad, skal jeg ikke kunde sige, men Fruen har nu været for saa mange godt for hende i alle Maader."

"Svordan er det gaaet til?"

"Hun satte sig alt paa et stort, som man siger. Hun var nu saa overmaade desperat, fordi Fruen vilde se til sit eget lille Barn, og som talte hun over sig, og som tog Fruen hende paa Ordet. — Ja, Fruen hulket vel, hvad hun var for et Barn. De skulde blot høre min Sine, der tjener i Skuffen, fortælle. Hvor hun kufenerede det arme Barn."

Jeg kunde næsten ikke tro, at sinne Binfel virkelig var reist for Al-
bor. Det var hele Tiden for mig,
som maatte hendes Korpe Kæse og
endnu haepere Ple vise sig et eller
andet Sted. Hun havde nok under-
tiden talt om sin Broder — der endte
en Haard i Jylland oppe ved Vid-
mosen — og om det søffelige i at
være hos ham, men jeg havde dog al-
drig troet — o, der løb Stime ud af
en Dyr og ind af en anden; hvor
hun havde et muntert, oplystet Ud-
tryk; for var det stakkels lille Ansigt
altid grinet og rødstrøbet af Taarer.

Cecilie var i sit gamle Børrelse.
Hun saa saa blid og sød ud, nok
saag, men ikke egentlig ung. Vilde
Kæse var frøben op paa den grønne
Sildedug; hun lo og bakkede sig
nok saa fornøjet. Døren til min for-
rige Stue stod aaben; Valdemar sad
velindpakket i en Værelstol ved Vin-
dret; Solen skinnede saa varmt paa
ham; der var Liv i Duet, og et lille
rødt Skær paa Skindet. Tante
Bertha havde Vands Ugeoverfor
Barnet og smaaanfælede med ham.
Hvor Gatten saa søffelig ud.

— „Kom den til mig, Ida.“ bad Ce-
cilie. „Har jeg det ikke godt nok
her? Der er en Ha over mig siden
jeg er kommen til mit gamle hjem,
jeg ikke kan beskrive. Suffer du en-
gang jeg var jeg, som ung Pige? Da
saa jeg ogsaa saadan. Og Moder
naagede mig, og naar hun troe-
de jeg var, faldt hun paa Knæ og bad
om at beholde sit eneste Barn. —
Du kom flere Gange, hver Dag, gan-
ske jagte listende ind og stod ved
Sengen og saa sød ud paa mig.
Nasine Binfel hentede dig gjerne;
jeg ser endnu hendes lange udstrakte
Kæm, der ubønhørlig trak den lille,
smalle Pige bort, trods alle mine
Indvendinger. — Jeg er rigtig glad
over, at hun ikke er mere; ellers tog
hun selvtrøst ogsaa den lille fra mig,
tror du ikke?“

Cecilie kysede Barnets smaa brun-
ne Krøller og smøede dem tankfuld
om sine fine, gjennemhængte Hingre;
derpaa vendte hun sig igjen til mig
og sagde:

„Moder er bleven saa gammel,
Ida! Det blev mig først klart, da
jeg saa hende i de fjendte Omgivelser
og det faldt paa mig som en bitter
Bedrøvelse. Som kendte jeg paa di-
ne Ord, at nu havde jeg glæde hende
til Gjenfæld for de lange, ensomme
Aar; og det var som om jeg pludselig
fælte en indre Kraft; alt det, jeg har
et oprette og gjøre godt igjen, holdt
paa mig. Forherre vil ikke kalde
mig bort endnu, Ida, jeg mærker
det!“

„Tal ikke saa meget, Cecilie!“
Tante Bertha kom ind og rystede
misbilligende paa Hovedet; hood-

for en god Lykke var der ikke i hen-
del. „Det angreber dig.“ —
Ida maa bestemt komme igjen en an-
den Gang.“

„Som du vil, Moder. Farvel til-
le Ida, lille Søster!“

Jeg kysede hendes Pande og
haand og takkede Gud.

For Hjemsien gik jeg ind til Ed-
oard og Helene. De var meget ap-
roamt og glade; allerede i Gangen
kunde jeg høre denne amnre, fortrol-
lige Smaasnakken, det er Tegn paa
god Forstaelse og sorgløse Hjerte.
Lille Bertha for op og ned ad Gul-
vet med en lillebitte trehjulet, hin-
sende smaaen, hvori der sad en
udslippet Modejournalfigur; hun
stodet med sig selv og havde det
frugtligt travelt. Helene's Symfoni-
ne var i fuld Gang. Edvard havde
et Stakke Papir i Haanden; han for-
sarede og gislerede.

„Godmorgen, Ida! Na, det
maa jeg sige, du kommer, som du var
faldet. — Der har jeg en Tegning af
voit nye hjem. Tag Tøiet af og sæt
dig ned, saa skal du se!“

Det var et rummeligt Hus med
mange Værelser, men hver Gang
Edvard foreslog et til mig, forsikrede
Helene, at netop det kunde ikke und-
væres. Tilfældt blev hun ganske
utaalmodig.

„Væls selv, Ida; det du har mest
Ejnt til skal du saa uden al Snal.“

„Maalte et af de søreste Bærel-
ser!“

„Hvorfor? de er saa smaa og lig-
ger saa affides.“

„Men Udbygningen over Søen maa jo
være dellig.“ Helene saa ganske be-
roglig ud.

Det var med et tungt Hjerte jeg
gik fra dem.

I al den Tid havde jeg næsten
glemt mig selv og mine Sorger;
nu meldte de sig pludselig mærkere
og bitrere end før. Enten skulde
jeg rejse med dem og igjen blive en
Tørn i Duet paa Sønen i Gullet eller
Ogna stotte til Søen med Jern Karje
og sidde i Løstrende og løse høit og
spille Rumbus, Dag ud og Dag ind.

Se, der saa Professorens venlige
Dus og skinnede i den flate Jernkar-
sol; den smide, blaa Kog havde sig
lige i Bæret. Al, om en Maaned
var det ikke længer mit hjem. Livet
der i den sidste Tid var blevet saa
saldigt og rigt, bredte sig igen taut
og fattigt ud foran mig.

Daa, jeg var vist meget utalmen-
melig; hvor sød havde ikke Ed-
vard været idag; det var rigtigst og
bedst, at jeg fulgte min Broder. For-
herre vilde nok naadig hjælpe mig,
naar jeg taalmodig underordnede
mig hans Vilje og Udsøielighed.

Da jeg kom ind sad Fru Karje til-

bagelammet i Sofan og saa ganske til-
freds ud.

„Tiden er gaaet meget godt, me-
dens De har været borte.“ sagde hun.
Den unge Soans har været her. Vi
smakkede over en Time sammen; det
er et sødligt, behageligt Venne-
sk. Nu rejser hun til England, og jeg
ved ikke, om jeg saar se ham mere.“
„Og had altsaa Farvel?“

„Ja vist gjorde han; neop da han
gik fra mig som Vagnen. — Na,
min gode Ida, her er „Berlinske Li-
dende“, og jeg har en ny Bog; idag
skalde vi ikke kjede os.“

I Aftenstunden smattede jeg efter
Sædovne ind til Professorens; jeg
ville fortælle dem min nye Bestem-
melse.

Den gamle Herre daapede velbe-
hagelig paa sin Pibe. Ingeborg sang
og spillede; Jølanderet gjorde en
Begyndelse af Røddestaller til Dulle-
højet; Emne havde Storrøsting
derinde; nu polerede hun de smaa
Bjænder.

„Godaften, Børn! Tag Plads! —
jeg skal hille Dem fra Skand; hun
ville gjerne have sagt Dem Farvel,
men de De aldrig kom, maatte hun
rejse.“

„Hvor lang tid borte?“
„Na nei, en fer, som siger i det
høieste.“

Vi sad nu ganske tavse og hørte paa
Ingeborgs Sang. Hvor det dog
faldt mig vanskeligt at saa det sagt,
men det maatte jo se, saa kom det
da ogsaa tilfældt ganske hovedfuld,
uden Anledning.

„Na ja!“ Professorens Tone
lød pafaldende ligegyldig. „De skal
til Jylland med Deres Broder. Det
er meget fornuftigt, at han tager
Dem fra sin Søstermoder, han skal
de have gjort det for længe siden.“

Det var alt. Ikke et deltagende
Ord, ikke et venligt Blik; og jeg kom
haavde troet, at han næsten havde gi-
vet mig Barnet i sit Hjerte.

Ingeborg rejste sig og kysede
mig. „Vil du gjerne til Jylland?“
spurgte hun.

„Er Hjemsiet godt, bliver Stedet,
hvor det ligger, ogsaa altid godt.“

„Du har Ret, det er velop min
Tanke.“ hun saa venlig paa mig og
tilføiede, „mig kan det jo være lige-
gyldig, hvor du kommer hen. Jøl-
land er ligesaa nær ved Jylland som
ved Sjælland, og Brevene skalde nok
finde Vej, ikke sandt?“

„Ida vil da ikke rejse?“, raabte
Emma nu lidenskabeligt. „Hun maa
ikke; vi kunde ikke undvære hende
hede og Ingeborg! hvor kan du
nanne det, Ida? Det er jo rent
galt. Sig, at du ikke vil!“

„Hø, hø, du smaa. Vi har in-
gen Ret over Ida.“

„Ja, jeg har, for jeg holder af
hende!“

Den lille, søde Pige smagede sig
op til mig. O, hvor hendes sødlig-
hed gjorde mig godt. Professorens
var saa underlig; han saa ganske ap-
roamt og humoristisk hen paa os.
Blot han ikke mærkede at jeg gråd!
jeg var formelig angst for hans
gjennemtrængende Blik; der var saa
meget i min Sjæl, jeg ikke selv kun-
de løse, og det doode intet andet
Venne-
sk. Ret til at kjende.

Da jeg et Par Dage senere kom
til Tante Bertha, stod en smuk, ny
Barnevogn med Galche i Porten.
En høitød strikket Dulle med ufør-
melig Kæse og Hjaldefrans om Vi-
det saa glemt paa Sædet og straffe
de sine Arme ud mod mig. Helt op-
pe paa Travvegelandet littede Na-
ses lille Hoved frem; hun sad paa
Hjernerens Arm og lo, saa det gav
Gjenlyd fra det hele Bost. O, Gullet
var ikke længer en afstøttet Berden
for sig selv, det var ikke mere et for-
tryllet Stak; Fortrollelsen var hæ-
vet. Valdemar kom mig imøde i
Entreen; han saa endnu lidt søg ud,
som Børn plier efter en Søgdom,
men var dog meget søffelig.

„Moder er oppe!“ sagde han.

Cecilie sad tilbagelammet i Daglig-
stuestuen; hendes Udtryk var saa
effseligt, saa rørende blidt. Ugeover-
for hang Wandens Portret; Tante
Bertha havde selv smykket det med
en Ueghedskrands; der var intet-
sommelst Kog i hendes Sjæl mere.
O, hvor hun var glad og omhyggelig
— nu kom hun med Skammelen til
Datteren, nu med en Pude, nu med
en liden Forfriskning. Derpaa saa
hun efter Børnene, snakkede med dem
og kysede for dem.

Gardinerne var oprullede i den
høit Sal; Luft og Vind strømmede
ind. De smaa hoppede muntert
henad det lange Gulv. Jeg kunde
høre de glade Barnestemmer helt ad-
de paa Gaden.

Og den ene Uge forløb efter den
anden; nu var det første April, nu
atrende, nu femtende, og saa kom
Blottedagen. — Fru Karje havde
truffet Aftale med en ny Selskabs-
dame, en sød, stæfelig, anseelig Pige
af lat Alder med en elegant Figur og
et imponerende Smaafets. Alle mi-
ne Ting var ordnede og pakket ind;
jeg skulde være otte Dage hos Tante
Bertha, og saa rejse lige til det nye
Hjem.

Hvor jeg husker det lille Afkæde-
besøg, jeg aflagde hos Tante Marie
den sidste Morgen før Blottedagen.
Hun sad og skrev, da jeg kom, men
lukkede straks Mappen og bød mig
ind i den lille hyggelige Sofa. So-
len skinnede paa de blaa Tapeter.
Den hvide Engel sad i Blomsterkoo-

len mellem Violer; hele Stuen dufte saa foraarssagtigt; hendes eget Ansigt var saa lyst, saa fortræffningsfuldt.

„Jeg er kommen for at sige Farvel.“

„Er De?“ Hun rystede lidt paa hovedet, men saa dog det ikke bedrøvet ud; derpaa tog hun min Haand: vi to kunde aldrig blive fremmede for hinanden, vel?“

„Jeg haaber det ikke.“ — jeg trykede den hjerlige Haand og framviede taupert for at holde Graaden tilbage.

„Ja, rigtig Farvel siger jeg ikke.“ tilføjede hun iskalt. „De bliver jo otte Dage i Boen endnu, der kan I mange Ting i otte Dage.“

Om Aftenen gik jeg ind til vore Naboer; næste Dag blev der en hel Del at ordne; det var bedst at tage Afsked nu.

„Vi havde just ikke hørt sunderligt godt af Dem i den sidste Tid.“ brummede Professorens. „Jeg har ikke set Dem paa tre Dage.“

„Nu vil jeg gjerne sige Farvel, og takke saa inderlig for alt.“ — Stammen fristede mig.

„Selskabet, Barn.“ han saa op fra sin Bog. „Farvel!“ nu læste hun igen.

Jeg tog Mod til mig og gik lige hen til ham:

„O, nei, dette kan jeg virkelig ikke lade mig nøje med. Professorens maa sige ordentlig Farvel!“

„Haa jeg! — men naar jeg nu ikke vil, hvad saa? — Gudnat, Barn, der bliver Tid nok imorgen til at sige Farvel.“

Da jeg kom op til Nisse sad hun ved vinduet og sukkrede ivrig paa sin Naf.

„Se, saa vidt er jeg da kommen, Frøken, og glad er jeg for det“, lød det med glædestrålende Ansigt. „To Timer maa jeg svinde hver Dag, og saa gik jeg det i Rensningen, naturligvis. Tankerne gaa saa let, naar man sidder. Frøken Jørgensen kan nu ogsaa svinde den undulste Trøst; jeg har lært hende det, og hun saar vel sagens Brug for det, de lange Aftener deroppe. Lærer jeg, kunde Frøkenen have Lust, vilde jeg ogsaa gjerne vise Dem.“

„Tak Nisse, nu skal jeg jo rejse.“

„Haa, ja det er sandt.“ hun saa ganske tvilraadig hen til mig. „men saa kunde det vel være en anden Gang. Farvel Frøken!“

Til allerlidst tog jeg Afsked med Haven. Det var et stormfuldt Aprilveir; Maanen skinnede klart paa de bruntede Brimser, og Astanetræets store, hvide Røst, stak ned i Haven i et troløst Øjeblik, der kaldes Stoven, fattede jeg mig

i et Ørenlysthus. Der plejede Jo-nissen at drikke The om Aftenen i Sommertiden. Naar de store Træer rundt om var udspregnede, skulde de Dufte, Stafetten og Veien; man træde sig henfat midt i en Skov; Jørgensen forsikrede at Illusionen var fuldstændig.

„Hvor det vilde blive komt for Professorens og hans Søn denne Sommer, hvor de vilde træde paa hende og sams hende! — Mon de ogsaa engang imellem vilde træde lidt paa mig og sams mig en Smule? O, ja, jeg kunde ikke tro andet; det er umuligt ganske at glemme en, man har været god og hjerlig imod. Jeg skulde et Par Violer, og skulde mig ind.“

Tiende Kapitel.

Næste Morgen kom Helene med en Droske; hendes Moder skulde tilbringe Dagen hos hende, medens Aaren ordnede det nye Hem. Sene-re vilde Edvard hente mig.

Hu sturte og jeg skiftes i bedste Forstaaelse, uden alt Rag, men rig-tignot uden Beslagelse.

Det var et uroligt Veir; snart hagede det, snart skinnede Solen; Kulde og Varme skæmpede om Herredømmet. Jeg hjalp Aaren med at vaske Glas og Porcelæn ned; hun var ret tilfreds med mig og ualmæ-delig naadig.

„Der har aldrig været noget mellem os, Frøken.“ sagde hun. „Jeg havde meget gjerne beholdt Dem, for som jeg siger til Aaren, man ved hvad man har, men man ved ikke hvad man saar. — Ja, jeg behøver da ikke at staa her og hængse over Dem; det er bedst, jeg gaar ud til Løbet og ser efter, at Skarlene ikke huserer altfor galt med det. Ja, hvor de dog løste og tumle med de gode Sager, som om det bare var Strømmel; nei, jeg kan ikke holde det ud!“

Endelig var jeg ganske færdig og stod nu i No og Mag og betragtede den store Nulle og den rulle, behændige Skar, der stablede op, furrede fast og sprang om som en Skar, Aaren var i heftig Strid med en saa bredskuldret Mand med rødt Ansigt og en raa Stemme.

„Den, der handler ikke med andres saar aldrig noget selv, det er da det bedste.“ sagde hun og lyste Ønderne i Siden. O, det var da virkelig ubegribeligt, blot hun vilde se.

Men ty! Kom der ikke en Pøgn? — Ja, vilde Edvard allerede afhente mig?“

Vognvægen blev hurtigt rens op; det var ikke min Freder, Kandidat Svane sprang ud med en Udbyd og Paraply. Han henvendte et for-kræftet Spørgsmaal til Aaren og

skel opad Trappen. — Kunde jeg tra mine egne Fren: Han aabnede ikke sin Faders Dør, men kulede paa det. Nu stod han i den, hans Liv overfor hurtigt den tomme Stue; derpaa forskede de sig paa mig og saa paa min Ruffert.

„De vil rejse?“ jagde han.

„Ja.“ svarede jeg, men en Stemme inde i Hjertet sagde: „Nei!“ Nu vidste jeg, at mit Hjerte var her.

„O, Knud.“ lille Emma kom styrkende ind. „Hun maa ikke rejse, vel? sig at hun ikke maa!“

„Det er netop derfor jeg er kom-men, Emma, hun maa ikke, vi kunde ikke undvære den lille gode Vilje i Os.“ Han gik hen til mig og tog min Haand: „Jeg har ingen anden Forbring til Dem, Ida, end denne, at jeg ikke kan undvære Dem; jeg har ikke andet at bøde end Vigter. — De skander jo det hele, vil De blive?“

„Hun vil, hun vil!“ raabte Emma, der var i Forveien ind i Dagligstuen. „Ida vil blive!“

„Lille Kar.“ sagde Professorens og tog mig hjerlig i sine Arme, „var du rødt, var han uopholdelig rejst efter. Altså, at du har været en Duller og løillet en liden Smule Komædie for dig selv og os. Var det ikke hele Tiden noget, som tilbidsede dig, at du var elsket?“

„No, men jeg vilde ikke høre paa det, jeg vilde ikke tro det.“

„Arvel! Knud har aldrig nævnt et Ord til mig, men jeg har kendt hans Oemmelighed hele Vinteren. Har dette ikke sket, havde Jørgensen naturligvis maattet staa op med Je-landeren. Hvad skulde vi Mand-folk og det Barn gjøre uden en af eder. Gud veligne den lille gode Vilje. Og saa troede hun, at jeg ikke brød mig om hende mere og saa græd hun, jeg saa det nok. Tante Marie, her har du hende, og hold saa en ordentlig Prædiken om unyttige Taan-ter.“

Tante Marie lo og kyssede mig; hun havde længe ønsket dette, sagde hun; og Jørgensen og Harald ogsaa, ja selv gamle Nisse. Alle havde vist det.

Hvor Emma fattede et morsomt lidet Ansigt op, da hun forstod Sammen-hængen.

„Stunds Aare! Er det virkelig sandt, skal Ida være Knuds Aare?“

„Midt i vor Skarde kulede det paa Døren.“

„Andstid, er Frøken Sten her? — Ja har sagt forgyved efter hende i Veligheden ved Siden af.“ Edvard buffede fremmed for Professorens, mig saa han ikke.

Hvor han blev overtasket og for-banfset; i første Øjeblik var han ganske betænkelig, men da han havde set rigtig ind i Knuds Ansigt, blev han

beroliget; hvar var det ogsaa mulig andet!

Se, hvordan gif mine Parados-brumme i Opjættelse; jeg til Nægle-frippet og det halde forklæde! Jeg blev elsket, og de kalde mig mund-berlig!

(Slut)

Gaver til Farland Barnehem.

Mrs. Martina Torgeson, Tacoma, \$2; ved Past. A. Jørgensen, samlet ved Mrs. C. Salveson i Ser. Pres-ter's Rgh., Anacosta, Mont., \$38.50; S. Doerba, Garfield, R. D., \$30; ved Past. A. O. White, Offer ved Juletræfest i Silverton, \$37.80; ved Theo. Varjon, do. i Steamwood Rgh., \$22.36; ved Past. Ternagel, Kol-lett do. i Santa Barbara, \$10.50; ved Hans T. Christensen, do. i Euro-pa, \$20.27; Past. Geo. Hans, do. i Rhoads Rgh., \$8.34. Offer i Jannu-ars Rgh., \$12.32, fra Mrs. i Ji-ous Rgh., \$10, \$30.00; ved Past. S. A. Stab, Søndagskoleens Offer ved Julefest i Jannuars Rgh., \$64.23. „Virksom Venner“ \$9.78, fra nogle arbejdende Peder Sand \$5.00, Gerhard og Silvia Stab, \$9, \$80; ved Past. Paulsen, Offer ved Julefest i Silvana \$16.15, do. i Arlington, \$4.00, do. ved Juletræfesten i Lakewood \$6.00, \$27.65; ved Past. W. A. Christensen, samlet ved Marie Jørgensen, Bertha Sunde og Mrs. J. Anderson i Greenwood Rgh., \$14.15; ved Kels Vand, Barneoffer i Hoff Rgh., Bræket, R. D., \$4.15; ved Hans Myron, Kullet ved Julefest i Camano Rgh., \$14.10; ved Past. G. J. Breivik, do. i Geneva, \$3.54; ved Past. D. C. Selundahl, do. i Fir, \$17.00; ved Arne Eriksen, do. i Millham, \$15.08; ved Alfred J. Smith, do. i Kennewick, \$5; ved past. C. A. Peterson fra „The Bil-ling Workers“ \$5; „En gammel Ven af Barnehemmet“ i Hayward, \$5; ved Past. Carlud fra Chas. Rgh., \$5; Mrs. C. D. Boutell, \$5; Kullet i Søndagskole i en Baptistskole, Ta-coma, \$10.55; W. J. Langdon, \$5; Alma Blom, \$1; „Ven af Barne-hjemmet“ Goshals, \$5; ved past. Dagoes, N. P. S., So. Tacoma, \$3.60; Anonias Sorenson, \$1; Torshor Olsen, 25c; Gies ved P. V. A., 25c; C. Tollefson, \$10; ved Past. R. F. Kavler, fra R. Sivertsen, \$1; Mrs. R. B. Kavler, 50c; samlet i South Bend ved Mrs. Jørgen Knutson; Mrs. J. Knutson, Mrs. E. Knutson, Jens Bretho, Mr. og Mrs. J. Roe, S. G. Samson, W. Holstad, Nettie Nelson hver \$1; Mrs. J. Kopsland, Mrs. Tindlen, Mrs. J. Olsen, Mrs. V. Nelson, J. Hansen, Mrs. Mikal-

(Forts. paa Side 8.)

Pacific Herald

Ugentlig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Main 4270.

All vedrørende Redaktionen af Pacific Herald må henvendes sendes til Pastor O. J. Ordal.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00
Adresser: Forland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendes til Pacific Herald, Forland, Wash.

Kynder til Herald må sendes som tidlig i Ugen at de rækker hertil næst Tirsdag. Kynder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke får Bladet regelmæssigt og derfor ikke Datoren på Adresselappen er korrigeret bedes de underrette os, så at vi kan rette derpå.

Abonnenter må vente to Uger på—

- Adressforandring.
- Skilleving på den "røde Kop" og Beskrivelse om at stanse Bladet.
- Ugledeles tager det to Uger før en ny Abonnent kan få Bladet.
- Kaar Adressforandring forlanges, behog at angive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgå Misforståelse og Broderi bedes Abonnenterne venligt at indsende sin Kontingent i Forhånd

Kjære Læser.

Da kan vi se og dine Rabner en stor Tjeneste ved at vise dem Pacific Herald og fortælle dem at det er et Indremissionsblad udgivet på Pacifickysten; at den indeholder religiøse Betragtninger, kristelige Smaafortællinger og Lurte kirkelige Nyheder fra vore Menigheder og Indremissionsfelter i det vidstrakte Pacific Distrikt; at den indeholder Beretninger fra vor Kommission i Seattle, Samfundskommision i San Francisco, Barneskommitet i Forland og Alderdomshjemmet i Stanwood, samt Skoleudt fra Pacific Lutheran Academy; at den tillige bringer Nyt fra vore Missionærer i Teller, Alaska og Alas. Vore Mis-

sonærer i Alas har lovet at skrive stiftig for Pacific Herald.

Fortæl dine Venner, at Bladet koster kun 75 Cents i de forenede Stater og \$1.00 i Canada eller sendt til Norge. Fortæl dem, at du er villig til at modtage Abonnents Pengene.

Kredsmøde.

Kredsmødet for Puget Sound Kredse af den nordre Sunds holdes den 27. til 29. Januar 1914 i Grand Lutheran Kirke, Pastor Geo. O. Jones, 40th, Westingham, Wash. Vær ikke at vælge Repræsentanter. Mødet begynder den 27de kl. 10 Formiddag.

Beskjæftigelse.

Barneskommittens Korporation holder sit Kreds-møde i Okunnet den 2den Tirsdag i Januar (den 15de) 1914, hvortil alle Venner og Velgødere indbydes.

Jacob Vunder.

Til Læserne!

Vi har i de sidste Par Uger modtaget flere Breve fra vore Abonnenter, der siger over, at de ikke har fået Bladet i det sidste. Saa længe vi kan sende vi betragtningsmæssigt. Men det har deinde for enkelte Redaktører, at vi ikke er istand til at erstatte de bortkomne Nummere. Alle disse heder vi venligt om, at de vil holde os det tilgode. Vi ved ikke for sikkert, hvor Skulden ligger. En Del af Skulden, ved vi, ligger på vort Postvæsen. Glade og Tidsskrifter er komne bort i Posten. Mange Glade klager over, at nu i December Maaned har der været saa mange og store Uregelmæssigheder med Posten. Skulde der fremdeles komme bort Nummere, saa lad os vide det straks, lig endda fra til Deres eget Posthus. Saa langt det naar i vor Magt, vil vi rette på dette.

Ser tre indtil Døden.

Da man ved Udgravningen begraftede Fanden for Dagen længe, fandt man en romersk Soldat liggende på sin Post ved Pøens Bort. Der stod han i fuld Rustning. Saaledes stod han, da det Alderdomsdebjerg udsendte sine dødsbringerende Alderdommer af Døden. Han forlod ikke sin Post, han var en romersk Soldat, det var nok til, at han ikke kunde vige. Han lå på sin Post. Hvis en bederfuld Soldat saaledes kunde være tro mod sit Land og lade sine Overvædendes Befaling, hvorefter mere skulde vi gøre det. Det er lidet at kaldes en Romer, eller en Gæster eller en Amerikaner, i Sammenligning med at kaldes en Kristne. Vi er kristne, men overvinder Verden, derfor skulde vi være tro mod vor Kristne, og holde fast på den gode Besjæftelse. Ser tre indtil Døden, saa vil jeg give dig Mogens Kroge. Ved os tage Glade fulde Rustning på og stå fast for Sandhed. Lad os være det Gode og besjæftige det Onde. Det er vor store Fortæ, at gøre det, men det er ogsaa vor kristne Pligt.

Bort med Saloonen.

Saloonen er en Straffelse på Statens Vegene. Selv om Saloonen ikke var et Straffsted for Uorden, Gudsbespottelse og Synd, saa havde vi kristne Borgere af dette Land tværtimod og uanstændigt modarbejde Saloonen og dens forfærdelige Ujærlighed. Staten som saadan burde, hvis den saa Sagen ret, sætte en Stopper for dette Uansæ, som truer Stat og Land og Folk.

Saloonen er en Farveløse. Den forstyrrer og ødelægges Lystinden af Mand, Kvinde og Børn. Det er ikke alene den, som driller, der bliver ødelagt, men den er lig en Pest, der forgyttel og ødelægges, hvor den går.

De det hjem, som har en Draufker til Far. Det er i Sandhed en Døds af se, hvorledes Gæster og Børn må lide i et saadant hjem. Nu ved vi meget godt, at selv om Saloonen bliver lukket, saa er det langt, som vil vide at saa fast i de sterke Sager lige godt. Men vi ved af erfaring, at naar vi først Saloonen ud, vil det være lettere at opbringe vore Bønder, som de ikke bliver Draufker. Vi ved, at selv om en Draufker hader med at drikke, saa er han ikke derfor mere en Kristne. Maaen en Alkoholdmand er lige som langt borte fra Guds Rige som Draufkeren.

Men naar vi nu taler om Saloonen og nævner lidt, hvorfor vi som Borgere bør modarbejde den og dens forfærdelige Trafik, saa er det ud fra den ene Side vi taler:

Som Kristne må vi modarbejde den, fordi vi ved, at den leder ind i Drauffenskabens Forfærdelse og Synd. Jeg kan ikke andet end bede, tale, skrive og handle med den, Kristne Altruisme bringer mig.

Som Borgere, der har splidt Tør for, hvad der kan skade eller gavn den, må jeg modarbejde Saloonen. Jeg vil stille enhver redelig Besjæftelse, som har til Maal at saa Saloonen borte.

Det, som tillader os nu som det bedste, vi har hørt Anledning til at gøre, er at arbejde tværtimod for State Wide Prohibition.

Wend og kvinder, Borgere i Staten Washington, lad os arbejde sammen for at saa Saloonerne slukke.

Bort med Saloonerne!

Men, hvad vi angiver på sidste Side af "Herald" denne Uge.

Det må være fort.

Ikke for langt! Bort må det være! Dette Ord naar vi høre, hvor vi vender os. For rette Side er det godt.

Arbejderne vil have fort Arbejdsdag. Værerne vil have fort Undervisning eller som Timer. Glæderne vil have forte Læser. Menigheden vil ikke vide af lange Prædikener, for de må de være. Men tro, om ikke vi er for snare til at ville have alle Ting forte.

Alle vil gjerne have mange Penge. Kunde man saa en lang, stor Pengesum og denne vel fylt med store, tunge Guldpenge, da vil man ikke klage. Da kunde Verden gjerne være tung og besværlig.

Arbejderne vil gerne have let Arbejde. Langt og vanskelig Arbejde koster af alle. Men det er det samme, hvor store og mange Besværer Gud overfører os med, vil naar aldrig nok.

Vi vil gjerne, at Arbejdet skal ordnes saa godt som muligt. Ved Arbejdsdagene Mide som forte som det går an. Ved os alle gøre, hvad vi kan for at vore Medmennesker kan saa det saa godt som muligt.

Men lad os ikke bestandig tæve med dette; "Det må være fort."

Vi vil alle gjerne have rigelig og god Rod. Men klager ikke over, at Staten er for god, at der er for meget af den. Kvil! Saa man ser nogle saa Center saa meget, da er man glad.

Ikke for advokaten der Godtjob for man ser Raaber af Reklamer som søger did, for at saa meget for sig. Jeg skulde en Morgen tidlig tage Toget fra St. Pauli og som jeg i den tidlige Morgenstand var på Bort Stationen, til jeg se en Her Skjorte af Reklamer udenfor et 10-Cents Store. Naar jeg som nærmere til jeg se, at der var udstillet i Bladnet "Overalls" til 10 Cents Stykke.

For at ikke sig en af disse billige Duffer, var man staret og tidlig og stod her i Her Timer og ventet, indtil Posten kom og man kunde saa en af disse 10 Cents Duffer. Vi har ikke noget imod, at man gjør

Veng af gode Priiser. Sjøb billigst om du kan.

Men det vi mener, her gøres opmærksom paa er, at vi holder paa at blive Tiggere og Fandepot med dette at vi altid vil have noget for lidet, om muligt alt for intet. Vi kan aldrig have nok, men det er det samme, naar lidet vi giver eller gjør, har er det for meget.

En mandig Slagt er villy og glad ved at arbejde og gjør til at det kan gaa godt. Der vil ikke saa for intet, men betaler, hvad ret er.

Ten, som virkelig vil noget, er ikke saa rodt for at bemætte haade Tid og Venge. Vad os lære var Ungdom at den har satte sin Vægt i at kunne udbille og bruge sine Gaver og Anlag. Vad os lære den og os selv, at den edle Mand og Kvinde vil arbejde med Hlid og Trofasthed, enten man nyder godt af det selv eller det kommer andre til gode.

Vad os komme bort fra disse falske Saa paa Vind, som mener, at det skal være bedre til Gavn og Nytte. Det rette, edle Væsen vil vide, at det, det kommer nu paa er, at udvikle Gaverne og bruge dem med Hlid.

En, som vil blive en Væder, sætter sig hver Dag med Hlid. Han springer ikke som lidet som muligt, men han springer af alle Kræfter, ihærdig, regelmæssigt og efter en bestemt Plan. Paa denne Maade over han til Begynde indtil han faar haardt Dughaad og Udboldenhed.

Vad os lære af ham, som gaa alle endog til Ud for os, hans Væder, men som vil af os, som, fortællende, Spot og Foragt.

Det er ikke alene umuligt, det er udfordring, at tænke alene paa sig selv og have sin egen Gagne for sig, men glæmme andre. Den mandige Skriftne ikke alene ved og tror, at det er langt, guddommelig lydt. Til det i vilde at Hænsene skulle glæde mod Eder, det gjere i mod dem, thi laadan er Lyden og Profeterne, men han vil i levende Tro gjere af ter dette Ord. I en Bantros Mund er dette Ord en Vedertraaglighed, men i den Skriftens Dorte er det en levende Ord, der vokser og bærer Frugt. Derfor er den Skriftens samværdig, bestændig, fast og over sig i alle Skiftedomsens Døder.

Derfor siger ikke den Skriftne: Det man være fort, men den siger: Vad give mig Raade til at være tro i mit Stald og at anvende alle mine Gaver til det iderite til Guds Roms Hære, mig selv og mine Næbarnes. Til land Rette og Gavn.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Konkordien i Vor Herrens Evangeliske Kirke South 3 og 17de St., O. N. Cedar, Vester, Gaimette St. 11 paa Korst. Aftenlang St. 8 paa Engelst. Søndagskole og Bibel-skole 9.30 Aften. Det aarlige Menighedsmøde holdes Mandag Aften den 12de Januar i Kirkens Herkom-Bogstol. Der skal være fælles Beslutning for alle fra St. 6 til man er forble. Alle, som kan, udelægger velholdte Næbarn. De, som ikke kan tage noget med kommer af Agt. Høje og gamle er velgjort indbudt. Vester Skild møder næste Lørdag Aften.

Brudlag. Væstret Brudlag fejrede Næbarns Aften, da blev nemlig Miss Eliza Theres Jorison og hendes til Mr. T. J. Anderson, Bilsiden, Wash. Bruden er vel kendt i Tacoma og i Vor Herrens Menighed. Hun er en Datter af fælle den gamle Pastor N. Jorison. Mrs. Jorison har frendes i deres daglige hjem, 2221 South 3 St. Her var det Brudlaget holdtes.

Stellen forældedes i Kirken. Den var iaaahndt deltaget for Kaldningen. Stellen 8 var stien holdt sig til Toven af Gæster og andre. Stellen udværet af Pastor D. J. Ordal. Miss Ernest Dall spillede Organisten. Misses Vertha Jorison, Gladia Jorison, begge Brudens Døtre, Miss Knutik, Miss Lydia Sær og Miss Gernad var Prædikanter og James Gernad var Brudebestyrer.

Etter Stien togos de talrige Gæster sig til Prædikanter, hvor man til iaaahndt det huffelige Prædikanter. Der blev forværet Forskellinger. Det var et i alle Hensender vellygt og huggeligt Brudlag. Mr. og Mrs. Anderson skal bo i Bilsiden, hvor Anderson er Bantor. I velholdte Slagtsange, som var tilstede, som nævnes Mr. D. B. Ven, G. W. Trommald, Hæsen Berg, alle tre Prædikanter Sægere. Desuden var den talrige Selskabs Slagt der. Herald indsender de Røglie.

En gammel Ven.

Hader denne Overkrift vilger man etter med disse gamle Hæde-bæver, som man er hjert nok til at lene Guds iærtilde Beskæftelse over, det man sender den til 9 andre. Der har, at den skal sendes over hele Jorden; men Korst fortænes dog vil

alle af alle Mennesker. Der staar, at „det logetes paa Jesu Tid, at de, som leuder denne Væst skal bevarer.“ Vi har intet at gjere med, hvad „det logetes.“ vi har nok med, hvad „der skrives.“ Guds Trudlet til dem, som lægger noget til eller trækker noget fra det skrevne Ord, findes i Biblens alle Væst, læs dem. Kvist vi holder os til Guds Ord, vil vi ikke jære med Higt Tid som „Aftedværet.“ for der staar intet om den.

H. C. Bergsten.

Mrs. A. Anderson.

Mrs. A. Anderson, Centralia, Wash., er vandret bort. Hun døde Mandag den 10de December i den helle Alder af otteti Aar.

Mrs. Anderson, født Wagnam var Margrete Johannesdatter, som fød den 2de Mars 1833 i Stenanger, Norge. I ung Alder afstiftede hun til America og blev gift i Chicago den 12de April 1857 med Amundus Anderson.

De iærtelevende Børn er fem Sønner og tre Døtre, hvilke er John S. Anderson, Miss Maggie Anderson og Mrs. O. Martin som bor i Centralia; Jofeph, Ester og George Anderson som bor i Oenaa, Colorado; samt Otto Anderson og Mrs. Anne Skindha som bor i Tolla, N. D.

Begravelsen laadt 22de Mandag den 22de December. Pastor D. Sæges fra Tacoma talte paa Korst over Vak. 2: 29-32, og underlygnede talte paa Engelst over Salme 90: 12.

Underlygnede talte med Afdele nogle Dage før hendes Død, og hun afslagde en Bar og frimodig Velværdelse om at hun var frellt og at hun var glad for at hun snart skulde see samme hjem til Jesus.

Hun beholdt Hænsingen til det sidste Fællit, og da hun forlod Tøden nærmende sig bad hun Hæns til de omkringstaaende lærgende Børn, der efter sig hun ind. Herrens frellte de Særgende. „Den som lever og tror paa Ham skal ikke dø evindeligt.“ Naar denne Sønded blive rigtig levende for os alle sammen.

F. J. Gordon.

„Decorat Væst“ og „Stadinger Bladet“ bedes oplage.

Santa Barbara, Cal.

Etter at ha haftet omkring i næsten 8 Maaned er vi nu endelig komne til Ho. Vi ankom til Santa Barbara den 12 Dec, og blev veltilkommet af Mr. og Mrs. G. G. Gorman's Hjem, hvor vi blev en Uge. Den 14 blev jeg indværet som Præd for Menigheden her af Past J. G. Kisten.

Den 10de Hættede vi ind i den præstere nye Præstebolig.

Indtil videre skal jeg ikke sige mere end, at vi befinder os meget vel her. O. W. Terangel.

Parland, Wash.

Forniddags Gæstgjæst.

St. 10:30.

Vor Engelst: den første Lørdag i Maaned.

Vor Korst: de øvrige Søndage. Aften Gæstgjæst.

St. 7:30.

Vor Engelst: Over Søndag Aften. Menighedskole.

Der erret, Underlygnede i alle engelst „sammen“ alle Aar og betodes i Korst og Religion.

Gleberne er etter illuse efter Herrens. Ved Siden af de gamle Gleber er der ogsaa mange nye. Chæns-tallet er nu 165. Ved Siden af disse er der flere, som har indværdt sig, og som ventes med det første.

Vor Grund af den store Ulykknung af Gæster og de mange Gæster er Miss Annie Gæstind anset til at overtage en Del af disse. Miss Gæstind har flere Aars Erfaring som Lærerinde.

Ved Tacoma Program, næste Lørdag vil Pastor Blomquist, den svensk-lutheriske Præst i Tacoma holde et Fordrag. Pastor Blomquist er anset som en fordeles skil Fordragsholder og vil haaber, at mange vil besøge Kaldningen til at høre ham.

Mr. Jens Anderson fra New Westminster, B. C., afslagde Stolen et værdig Besøg.

22de Søndag Aften holdtes et meget lærerigt og interessant Samværdie i Kirkens Basement om Hænsingen af det sandelige Prædikanter. Nævnde Samværdier agtes afholdte gennem Vinterens Uge.

Vor til 10de Ude besluttede Parland Menighed at indføre den vedtatte Sælskabet. En Komite blev udværet til at sætte det i Gang.

Zeehan og Kufford, Wash.

Miss O. Berglund var født i Tøllmarfou, den 7de Mars, 1820 af Forældrene Ole Berglund og Tone Berglund. Hun var gift med H. O. Knutson-Berglund. Hun døde Væren 1879. De havde otte Børn, fire af disse overlevet hende. Venlig, T. O. Berglund, Bon d'Oreille Co.

Wah. Lone Daniels, Spokane og O. G. Berglund, Moorhead, Minn. og Mrs. Andrew Eiken, St. Paul, Minn.

I 1850 kom hun med sin Mand til Amerika. De boede først i Macfarland, Wis. Senere flyttede de til Sand Prairie, Wis., hvor de boede til 1882. Da flyttede hun med sin Spigeron, A. O. Daniels til Crookston, Minn. Senere flyttede hun til Rockford, Wash., og i Sept. 1913 kom hun til Spokane, hvor hun døde Søndag den 14 Dec. Hun blev begravet den 18de December i Rockford, hvor Pastor Maclean talte paa Kvæl og Pastor O. A. Perus fra Spokane talte paa Engelst.

Sun var et godt og aktivt Medlem af vor Synode og havde Guds Rige Vel for sig.

Fred med hendes Sjæl, velignet vare hendes Blide.

(Indfendt)

Past. I. N. Dahl af den norske Synode, nu Pastor for Bergen Menighed i Wood County, Minn., er skilt med sin hustru, hendeled i alle Virksomhed og foretager sine regelmæssige Ture fra sit hjem, 714 Penn Avenue N., Minneapolis. Til Bergen Menighed for at holde Gudsbenestelser der. I disse Dage er der 40 Kar uden han blev indført som Pastor for Mrs. Carl og Jackson Life Menighederne i det indlige Minnesota.

Past. Dahl synes at være en af de uopdragelige. Det er ikke usædvanlige Dage, han har haft som Pastor, især i Wisconsin. Fra 1867 og de nærmest følgende Kar havde han et Værksted, som brugte sig over sine Gæster i det indlige Minnesota og tre Countier i det nordlige Iowa; en Skatler til disse Menigheder holdt en Rejse paa 200 Mil, og pr. Sætt og Vogn. Jernbanen var ikke meget i begyndelse. Der medgik to Kar fra det Tid, som forlod Kroatogarden i Dell, Minn., til han kom tilbage eller at have prædikeret i forskellige Menigheder. Nu er der i dette Strøg omkring et Dusin nord-lutheriske Præster. Past. Dahl har håbet at af være den første norske Præst, som holdt Gudsbenestelser i Minneapolis; det var den 8de December 1867, medens han midlertidigt holdt Menigheden i St. Paul, at han afslæbte et Besøg i Minneapolis og prædikeret for en norsk Kerkmenighed i den tidlige lutheriske Kirke, som dengang holdt paa 4th St. og 9th Ave. E. 10 Kar efter kom han tilbage til Minneapolis for at blive Præst for St. Johannes Menighed i Nord-Minneapolis, hvor han virkede til 1911. Siden 1ste September 1907 har han været Præst for Bergen Menighed.

Jubelstift til Pensionen for Aermund L. G. Jøse.

Geo. O. B. Dultveit, Decorah, \$8; O. G. Karvelstad, Spokane, \$5; Carl B. Kroglund, Peirce, \$1.00; O. C. Thorpe, Willmar, Minn., \$5.00. Totalt Beløb anslaaet er \$116.

Deres med Agtelse,
A. R. Doer,
1122 Ra. 45 St., Seattle.

Et stort Oplag af FOLKEKALENDER

Og SYNODALBERETNINGER

kan faaes hos J. F. VIBELL CO.

1221 Pacific Ave. Tacoma, Wa. Alle Bestillinger ekspedieres hurtigst.

Centralia, Wash.

et et Centrum for al Verdens Truffel i Sydvest Washington. Flere store Afskærer og Sagnstøtter i og i Kærheden om Vægn, Næghedsart Vand i Cægrenen til rimelige Priser. 10,000 Indbyggere. Velst Menighed. For nærmere Oplysninger, skriv paa Koff eller Engelst III

Rulien Real Estate and Investment Co.,
Centralia, Washington

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade
2. Intermediate Grade
3. Advanced Grade.

4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Alsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Alsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organ-

tations during the present year. The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour. The class in singing will furnish material for the choruses. Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE. PIANO TUITION—Single lessons \$1.50, 18 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Aaberg, O. H., Kasserer for Parvane Barnstjerner, Parkland Wash.
- Baason, H. E., Silvans, Wash.
- Bergman, B. E., 1721 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Bjellkkan, L., Box 175, Rockford, Wash.
- Johnson, E. R., 822 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4351
- Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka.
- Brevig, T. L., Teller, Alaska.
- Brevik, G. L., Genesee, Ida., Route 1 Box 99.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Eger, Rev. O., 4026 Wallingford Ave., Seattle, Phone North 2823.
- Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, L. C., 1010 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Gronsborg, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.
- Hagoe, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.
- Hartstad, B., Parkland Wash. Phone 7894-J-3.
- Helleman, O. C., 810 Xo 2nd St., N. Yakima, Wash.
- Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
- Larsen, N., Astrup, The Language School, Nanking, China.
- Mikkelsen, A., Prof., 704 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Neste, Th. P., 417—29th St., Astoria, Oregon.
- Norgaard, C. H., 220 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 915 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4378.
- Ottosen, Past. Otto, 714 25th St., Astoria, Oregon.
- Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
- Preus, Past. H. A., So. 310 Chandler St. (in rear of church, E 312 Third Ave.), Spokane, Wash.
- Preus, O. J. H., 2419 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandmel, A., 1218 16th Ave., Spokane, Wash.
- Steward, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Stenbock, M., Box 14, Lawrence, Wa.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Tjernaad, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
- Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavier, J. V., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.

Wenbery, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Lakso, Andrew L., Kasserer for indremissionen i Pacific Distrikt Stanwood, Wash.

Legue, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wa.

The Stephen Home. Naar Du kommer til Portland, Oregon ind paa The Stephen Home (det norske hjem for unge Kvinder). Føle, vilige Børrelser for Rejsende. 291 1-3 Grand Ave., en Blok fra Gamlehome.

Lutherisk Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Indtækt 1,500,000. Var med og delta Arbejdet.

DO IT RIGHT That is the only way, the best way to do anything. PRINTING UP-TO-DATE Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER Phone 127 Tacoma Theatre Bldg

Wear FASHION CRAFT CLOTHES Fit, Workmanship and Materials Guaranteed Tailors to Men and Women FASHION CRAFT TAILORS H. O. Haugen, Pres. 708 Pacific Ave Tacoma

KAOHLEIN GRADUATE OPTICIAN 506 C Street Eyes Examined 23 Years in Tacoma

Main 7959 Ind. 8504 Dr. Torland Uddannet ved Krænia Universitet 201-3-5-4 Eitel Bldg. (N. W. Cor. 2nd & Pike) SEATTLE Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8 Privat Telephone Sunset East 6318

Det Norske Emigranthjem. 45 Whitehall St., New York. Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. ear til Døren

Tacoma's eneste norske Klædeforretning anbefaler vort store Udvalg af skræddersyede

Herreklæder,
Overfrakker og
Regnfrakker

Bare tre Priser: \$15, \$20, \$25
Avlæg os et Besøg og se de gode Klæder vi sælger til denne Pris.

Drummers' Sample Suit House
I. A. Jetland, Bestyrer
1340 Pacific Ave. Tacoma

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 392—A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITILSEN
Successor to
Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.
219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wn.
Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2233

PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET
H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843—R3

Stået dem fem overterer i Herald.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente
ligger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V.-Pres.; G. Lindberg, V.-Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; modern
Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wn.

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Dameassistent

Telefon: Main 9122 So. Tacoma

DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma Wash

Berglund Bros. Kaffehus

Beste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

Lien's Pharmacy

Skandinaviske Apotek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig.

St. 7314

1102 Tacoma Ave

Udtag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle ferie Klases
Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

John Holleque W. R. Thomas
**PARKLAND MERCANTILE
COMPANY**

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.

S. T. LARSEN PHARMACY

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES

Prescriptions a speciality

We Import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 594

Tacoma, Wa.

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wa.

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for
Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma

Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg.

Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor timer—2 til 4 efter. Om
Søndagene itagne Aftne

Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Oren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. HUSLIN

Office 1261-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings 7:30 to 8:30

Sundays 10 to 11 A. M.
Phone Main 400

Residence 924 No. 1 St. Main 222
House calls made preferably out-
side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5195

Tacoma, Wash.

